

UZASADNIENIE

Zasadnym uznać należało ten zarzut, który prokurator zakwalifikował w kategoriach obrazy art. 74 § 1 kk. Stosownie bowiem do treści tego przepisu, orzekając obowiązki ujęte w art. 72 kk, sąd winien określić nie tylko sposób, ale także czas ich wykonywania. Tymczasem rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 5 zaskarżonego wyroku (dotyczące obowiązków orzekanych na podstawie art. 72 § 1 pkt 7a kk w zw. z art. 72 § 1a kk) nie zawierało określenia czasu ich trwania. Jednocześnie podkreślić należy, iż zaskarżony wyrok stanowił wynik zaakceptowania przez sąd I instancji porozumienia zawartego w trybie art. 387 kpk, które to porozumienie czas trwania tych obowiązków ujmowało na cały, dwuletni okres próby. Zatem orzekając w omawianym trybie wbrew zgodnemu stanowisku stron, sąd dopuścił się zarówno obrazy art. 74 § 1 kk, jak i postąpił wbrew postanowieniom art. 387 kpk. Pomimo tego nie zachodziła konieczność uchylecia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Skoro bowiem dokonana przez Sąd Okręgowy korekta przywracała treść porozumienia zawartego pomiędzy oskarżonym, a prokuratorem, doprowadzając jednocześnie do zgodności rozstrzygnięcia z prawem materialnym, wystarczającym było wydanie orzeczenia reformatoryjnego (zwłaszcza, że z uzasadnienia wyroku jasno wynika, iż brak rozstrzygnięcia o czasie trwania obowiązków był jedynie wynikiem przeoczenia tej kwestii przy redagowaniu wyroku, a nie chęcią wydania orzeczenia o treści odmiennej, aniżeli ustalona przez strony).

Co do zarzutu obrazy art. 4 § 1 kk – odniesienie się do niego jest o tyle utrudnione, że sugerując „ względniejszość ” ustawy karnej obowiązującej w dacie czynu w porównaniu do stanu prawnego obowiązującego orzekania, prokurator nie podjął próby wykazania, na jakich przesłankach wniosek taki formułuje. Sąd odwoławczy ograniczył się zatem do stwierdzenia, że do zaaprobowania takiego stanowiska nie znajduje dostatecznego uzasadnienia.

Mając na uwadze, iż zmiana zaskarżonego wyroku „ obciąża ” Sąd I instancji, względy słuszności (art. 624 § 1 kk) uzasadniały zwolnienie oskarżonego od kosztów sądowych wynikłych wskutek rozpoznania apelacji.